

पारिकारिक (von पारिकार) 1) m. ein *Verfertiger von Blumenkränzen* *ÇABDĀRTHAK* bei WILS. — 2) f. ई *eine Art Räthsel* Verz. d. Oxf. H. 204, a, 30.

पारिकार्य (von पारिकार *Umlegung*) m. ein *auf dem Handgelenk getragenes Armband* AK. 2, 6, 8, 8. H. 663. HĀ. 156. MBH. 5, 5594. RĀĒA-TAR. 5, 358. — Vgl. पारिकारक, पारिकारक.

पारिकारस्य (von पारिकार) n. *Scherz* BĀG. P. 6, 2, 14.

पारी s. u. पार.

पारीनित् (!) = पारीनित patron. des *Ganamegaja*: *आसीद्राजा म-
कवीर्यः पारीनित्जनमेतयः* MBH. 12, 5596.

पारीनित 1) adj. zw *Parikshit in Beziehung stehend, über ihn han-
delnd, von ihm herrührend*: *आख्यान* BĀG. P. 1, 18, 9. 17. 1, 7 in der
Unterschr. वित्त Verz. d. Oxf. H. 77, a. Kap. 54. — 2) m. patron. des
Ganamegaja TRK. 2, 8, 20. MBH. 1, 10. — Vgl. पारिनित.

पारीण (von पार) 1) adj. P. 4, 2, 93, VĀrt. 1. am Ende eines comp.
vollkommen vertraut mit Etwas: *त्रिवर्ग* BĀHĀ. 2, 46. — 2) m. N. pr.
s. u. पारिण.

पारीणक्य (von पारीणक) n. *Hausgeräthe*: *पत्नी हि पारीणक्यस्येशे* TS.
6, 2, 4, 1. v. l. für *पारिणक्य* M. 9, 11. — Vgl. पारिणक्य.

पारिन्द्र m. 1) = पारिन्द्र *Löwe* TRK. 2, 5, 1. H. 1284, Sch. HĀ. 82.
Spr. 1772. — 2) *eine Boa* H. 1305.

पारीय (von पार) adj. am Ende eines comp. *vollkommen vertraut mit
Etwas*: पट° Ind. St. 3, 239, 2 v. u.

पारिरण m. = पारिरण (पटश्राटक st. पट°) VIḤA im ÇKDR.

पारि m. = पेरु *die Sonne* UḠĀL. zu UḠĀD. 4, 101. Nach UḠĀD. im
ÇKDR. auch *Feuer*.

पारुक्केप adj. f. ई von *Parukkepa herrührend u. s. w.*: *कन्दस्, स-
च्* At. Br. 3, 10, 12. 6, 19. ÇĀṆK. Br. 23, 4, 6. ĀḠV. Çr. 7, 12. भारद्वाज
°पम् N. eines *Sāman* Ind. St. 3, 227, b.

पारुक्केपि m. patron. von पारुक्केप: *अनान्त* RV. ANUK.

पारुषक *eine best. Blume* VJUR. 143. °वन 103. — Vgl. पारुषक.

पारुषेय (von पारुष) adj. *scheckig, fleckig*: प: पुरुष: पारुषेयो ऽवधंस
इवारुणः AV. 5, 22, 3.

पारुषी (von पारुषी) m. *ein best. Vogel* VS. 24, 24.

पारुष्य (von पारुष) 1) m. *der Planet Jupiter* TRK. 1, 1, 91. MED. j. 93.
— 2) n. a) *proparox.* = पारुषभाव H. an. 3, 497. = पारुषत्व MED. *Rauh-
heit* Suçā. 1, 291, 2 (vgl. लक्°). *rauhes —, unfreundliches Benehmen,
grobe —, beleidigende Reden*; = *अभिवाद, दुर्वक्त्य* AK. 1, 1, 5, 14. MED.
AV. 12, 5, 30. पारुष्यमनृतं चैव पैमून्यं चापि सर्वशः । असंबद्धप्रलापश्च वा-
ञ्चयं (कर्म) स्याच्चतुर्विधम् ॥ M. 12, 6. Spr. 1893. JĀG. 2, 12, 72. BHAG.
16, 4. MBH. 2, 1870. TATTVA. 20. VARĀH. BRH. 8, 14. PRAB. 73, 15. 88, 7.
SĀH. D. 199. *अप्रतीकारपारुष्याः स्त्रियः* Spr. 1473. दण्डपारुष्ययोः *Belei-
digungen in Thaten und Worten* BĀG. P. 7, 1, 23. पारुष्ये दण्डवाचिके
M. 8, 6. वाग्दण्डं च पारुष्यम् 7, 48. वाग्दण्डयोश्च पारुष्यम् 8, 72. Spr.
1764. *वाक्यपारुष्ये eine Beleidigung in Worten* M. 7, 51. 8, 266. 278.
PAÑĀT. ed. ORN. 38, 22. H. 738. दण्ड° *eine thätliche Beleidigung, harte
Strafen* M. 8, 278. 301. PAÑĀT. ed. ORN. 38, 23. H. 739. दण्डपारुष्यवत्
der thätliche Beleidigungen verübt, harte Strafen verhängt KĀM. NITIS.

14, 18. *निरनुक्रोशतो* (adv.) *वित्तलभो ऽर्थपारुष्यम्* PAÑĀT. ed. ORN. 38,
23. — b) *Indra's Hañ* H. an. VIḤA im ÇKDR. — c) *Agallochw*
ÇABDĀK. im ÇKDR.

पारिगङ्गम् (पारे, loc. von पार, + गङ्गा) adv. *jenseits der Gaṅgā* P. 2,
1, 18, Sch.

पारिवडवा (पारि + व°) f. P. 6, 2, 42. = पारि वडवेव Sch.

पारिवत und पारिवत ÇĀNT. 3, 8.

पारिविशोक (पारि + वि°) N. pr. einer Localität: °विशोके (die Calc.
Ausg. wohl richtiger: °विशोकं *jenseits* VIḤ. RĀĒA-TAR. 6, 130. °कोटत्रि
(die Ausgaben schreiben पारि वि°) 4, 5.

पारिसिन्धु (पारि + सि°) adv. *jenseits des Indus* MBH. 2, 1831.

पारिण adj. = पारिण *unverständlich, räthselhaft*: *वचस्* BĀG. P. 5, 13, 26.

पारिण्य 1) adj. = पारिण *dem Auge sich entziehend, versteckt*: त्वं नून-
मसुराणां नः पारिण्यः परमो गुरुः BĀG. P. 8, 22, 5. — 2) n. *eine geheim-
nissvolle Weise, Mysterium* BĀG. P. 4, 28, 65. *अध्यात्म*° 29, 83, 85.

पारिवर्य (von पारिवरम्) n. *Tradition*: °वित्सु तु वेदित्पु भूयेविच्यः प्र-
शस्यो भवति NIR. 13, 12.

पार्यट n. = *अर्घट* ASH. HĀ. 162. — Vgl. पार्यट.

पारिण्यं adj. *dem Parḡanja gehörig* VS. 24, 3, 34. ÇAT. Br. 13, 5, 4,
28. KĀTJ. Çr. 5, 1, 2. 20, 8, 30. *अस्त्र* MBH. 1, 5365. 6, 5784. HARIV. 6850.
fg. 10600. *इन्द्रस्यातिषङ्गः पारिण्यः* N. eines *Sāman* Ind. St. 3, 208, a.

पारिणी (von पारिणी) 1) adj. P. 4, 2, 145. Sch. a) *von Blättern erhoben* (eine
Abgabe) gaṇa *मुण्डिकादि* zu P. 4, 3, 76. — b) *aus dem Holze der Bu-
tea frondosa gemacht*: *यूप* PAÑĀV. Br. 21, 4, 13. GOBH. 1, 7, 16. 2, 10, 8.
— 2) m. patron. gaṇa *शिवादि* zu P. 4, 1, 112.

पारिण्यत्कं adj. von पारिण्यत्क्य gaṇa *कावादि* (im गर्गादि) zu P. 4, 2, 111.

पारिण्यत्क (von पारिण्यत्क) m. patron. des *Nigada* Ind. St. 4, 372.
MÜLLER, SL. 443.

पारिण्यत्क्य m. patron. von पारिण्यत्क gaṇa *गर्गादि* zu P. 4, 1, 105.

1. पार्य (von पृथि) 1) adj. Bez. von zwölf *bei der Salbung im Rāga-
sūja üblichen Sprüchen, deren Erfindung dem Pṛthi Vainja zuge-
schrieben wird*: पृथिव्यः । अयं षिच्यत । स राष्ट्रं नाभवत् । स रृतानि
पार्थिन्यं पश्यत् । तान्यनुक्तात् । TBR. 1, 7, 3, 4. ÇAT. Br. 5, 3, 5, 4. 3, 3, 4, 6.
7. KĀTJ. Çr. 15, 5, 3. 18, 5, 3. — 2) m. patron. ĀḠV. Çr. 12, 10. des
TĀNVA ANUK. zu RV. 10, 93. — 3) n. (sc. सामन्) N. verschiedener
Sāman Ind. St. 3, 223, a. PAÑĀV. Br. 13, 5, 9. LĀTJ. 4, 5, 20. 7, 1. —
Vgl. पार्य.

2. पार्य (von पृथि) m. 1) metron. gaṇa *शिवादि* zu P. 4, 1, 112. des Ju-
dhishhira, Bhīmasena und Arḡuna, insbes. des letzteren, TRK. 2,
8, 16. H. 708. ÇABDĀK. im ÇKDR. MATSOP. 23. Hip. 4, 41. 43. BHAG. 1,
25. 26. 2, 3 u. s. w. RĀĒA-TAR. 2, 94. Inschr. in Journ. of the Am. Or.
S. 7, 7, Çl. 24. pl. zur Bezeichnung aller fünf Söhne des Pāṇḍu DRAUP.
3, 6. — 2) N. pr. eines Königs von Kāçmīra, eines Sohnes des Pāṅgu,
RĀĒA-TAR. 5, 254. 286. 294. 427. 430. °ञ *Sohn des Pārtha* 478. — N.
pr. eines andern Mannes 7, 85. 108. 109. — 3) (als N. Arḡuna's) *Ter-
minalia Arḡuna* W. u. A. ÇABDĀK.

3. पार्य m. = पार्यिव *König, Fürst* ÇABDĀK. im ÇKDR.

4. पार्य MED. th. 9 fehlerhaft für पीथ.